

Је ли Ердоган оно рекао, или није рекао?

Пише: Ненад Кеџмановић
уторак, 22 јул 2014 12:07

(Пресс РС)

Је ли Ердоган оно посљедње заиста рекао или није рекао? Склони смо да повјерујемо да ипак јесте рекао зато што је то потпуно у духу његових претходних изјава да је „османлијска Босна била једна успјешна прича“, да је „изборном побједом у Анкари побиједио и у Сарајеву“, да му је „Алија оставио у аманет да брине о Босни и Бошњацима“, да је „Турска бошњачка мајка“ итд. А посебно зато што је, приликом недавног обиљежавања стогодишњице Сарајевског атентата, „Младе Босне“ и почетка Великог рата, за велико чудо био изостао „турски фактор“.

Бечка филхармонија у Вијећници и Хор Црвене армије у Андрићграду. Фалила је само јањичарска Мехтер банда са зурлама и добошима у Тешњу, па да босанска какофонија буде заокружена по Хантингтовом сценарију. „У неизбјежни сукоб на раселини цивилизација укључиће се најприје истовјерници из прве линије окружења, па онда из друге итд., све док не стигну главни глобални играчи“ итд. – написао је чувени амерички политиколог.

Али, он се бавио политичким и војним сукобима, а није предвидио да ће се босански „наставак грађанског рата без оружја“ одвијати и културним средствима – научним, литерарним, музичким, драмским. Поготово не да ће то бити поводом сто година борбе против заједничког окупатора када су у „младобосанским редовима“ раме уз раме били Србин - Принцип, муслиман - Мехмедбашић и Хрват - Андрић. Премијер Ердоган, како пише истанбулски новинар Абдулах Бозкурт, „није интелектуалац и не чита пуно“ и, додали бисмо, није ни историчар, ни музичар, ни редитељ, али јесте мајстор политике

Је ли Ердоган оно рекао, или није рекао?

Пише: Ненад Кеџмановић
уторак, 22 јул 2014 12:07

која, као врста практичне вјештина, јесте и нека врста умјетничког дара за произвођење илузија и завођење маса.

Зна он јако добро да од сто милиона Турака у БиХ нема ништа без сагласности Москве, Берлина и Вашингтона, као и да од поморских маневара у Неуму такође нема ништа без сагласности херцег-босанских Хрвата на локалу и Хрватске у залеђу, а напослијетку вал-да-ни без тројног консензуса у Предсједништву у Сарајеву. Напросто, Тајипу Ердогану су за предстојеће предсједничке изборе потребни гласови бројних потомака бошњачких имиграната у Анадолији и он зна да ће их јефтино покупити распаљивањем маште о повратку небосманске империје у њихов босански завичај.

А у босанском завичају? Сјећам се још из времена социјализма у БиХ и кемализма у Турској, ражалованих шеријатских судија, оронулих дервиша и поматувљелих хафиза како, са набијеним „французицама“ до ушију, удвоје-утроје предвече шетају Ферхадијом од Вјечне ватре до Себиља, заустављају се на туцаној кахфи код „Дибекa“ и у повјерењу диване о томе „шта ли има новог у Станболу?“. У то вријеме у сарајевску Бегову џамију махом је навраћала само муслиманска сиротиња из периферијских махала, а у истанбулску Плаву џамију - готово искључиво европски и амерички туристи.

Je li Erdogan ono rekao, или није рекао?

Пише: Ненад Кеџмановић
уторак, 22 јул 2014 12:07
